

om, at den stærke Beskatning af disse Objekter vil fremkalde formindsket Omsætning og i høj Grad berøre dem, der har med Faget at gøre, baade dem, der skal sælge Vinen: Vinhandlerne og Detailhandlerne, og dem, som er Medhjælpere i Forretningerne. Og ved at indføre en saa stærk Prisstigning paa een Gang er det for mig meget tvivlsomt, om Ministeren vil opnaa at faa det Provenu af Skatten, som han tilsigter.

Dernæst er der en Ting, man ikke maa lade ude af Betragtning. Den Gang den højtærede Minister fremsatte dette Lovforslag, var det vel ud fra den Betragtning, at vi her i Landet ikke modtog Tilførsler fra Frankrig. Den meget høje Beskatning gjaldt altsaa kun de Kvantaa Vin, som tidligere var indførte her til Landet, og den vilde saaledes ikke berøre det Land, hvor Vinen produceredes. Dette Forhold er jo ifølge det Bilag, der følger med Folketingets Betænkning, forandret, og jeg mener, at forinden man tager Standpunkt til dette Lovforslag, maa der finde en meget indgaaende Undersøgelse Sted om dette Forhold.

Stempelafgift ved Salg af Smykker og ædle Stene, som Ministeren har fremsat Lovforslag om, maa jo anses for at være en populær Skat. Det er Luksus i den mest koncentrerede Form, men som det ærede Medlem, der talte før mig (Dalsgaard), fremhævede: Der er mange andre Former for Luksus, der i og for sig kunde beskattes med samme Ret. Jeg skal for øvrigt ikke udtale mig imod, at disse Artikler beskattes, men Spørgsmaalet er jo om Ministeren vil faa noget ud af denne Skat, om ikke det hele vil vise sig at være en Attrap, der tager sig godt ud i Bundtet af Skattelovforslagene, men ikke vil fylde noget i Statskassen. Det er fremhævet fra sagkyndig Side, at denne Skat vil være meget vanskelig at opkræve, og er der noget, der er let at smugle ind, saa er det Genstande af saa ringe Omfang. Derfor vilde det være hensigtsmæssigt, om man kunde finde paa at forme Skatten paa en saadan Maade, at den ikke kunde omgaaes, thi alle de mange Forbud, som dels ikke kan overholdes, og som dels Befolkningen vægrer sig ved at overholde, alle de Beskatningsformer, som frister Folk til at unddrage sig Skatten, bidrager i høj Grad til at demoralisere Befolkningen. Ogsaa om denne Skat kan man ganske sikkert sige, at Forslaget derom er fremsat for sent. Hvis Skatten overhovedet skulde bringe Provenu, burde Forslaget have været fremsat alle-

rede for et Par Aar siden, thi i de Par Aar, der er gaaet, har der sikkert fundet ret stor Omsætning af Smykker Sted, og den højtærede Finansminister vilde derved have kunnet faa noget i Statskassen. Men den højtærede Finansminister har paa et tidligere Tidspunkt stillet sig ganske afvisende overfor Tanken om en Luksusbeskatning. Det Forslag om Indkomst- og Formueskat, som vi nu faar til Behandling, var fremsat af den højtærede Minister under den Forudsætning, at der ingen Merindkomstskat skulde være i det kommende Aar. Dette har imidlertid Ministeren fraveget under Forhandlingerne i Folketinget, og man kan nu vente, at der kommer en Merindkomstskat ved Siden af denne Formue- og Indkomstskat. Det kan jo ikke være Meningen, at Folk baade skal svare Merindkomstskat og overordentlig Indkomstskat, de maa vel sidestilles ligesom i Fjor. Men derved griber de jo ind i hinanden i ret betydelig Grad, og derfor burde de ogsaa have været behandlede her paa Rigsdagen paa samme Tid.

Med Hensyn til Indkomst- og Formueskatten vil jeg udtale mig imod, at der skal betales Skat af Skatten, da jeg finder det ganske inkonsekvent, at man tidligere har villet tvinge dette igennem. Det finder jo ikke Sted ifølge den egentlige Indkomst- og Formueskat af 1912, og det er i Strid med alle virkelig skattetekniske Principper.

Med Hensyn til det sidste Lovforslag forstod jeg, at den ærede sidste Taler var ganske enig med mig.

Et andet Spørgsmaal, som ogsaa har været Genstand for Forhandling, hver Gang vi har haft Indkomst- og Formueskatte-lovforslag til Behandling, er Spørgsmaalet om Beskatning af Andelselskaber, men en saadan har det jo hidtil været umuligt at gennemføre. Det forekommer mig imidlertid, at denne Uretfærdighed ikke kan opretholdes i Længden. Jo mere Andelsvirksomheden griber ind i Næringslivet, jo flere Omraader den drager ind under sig, og jo større Kapitaler den omsætter — kort sagt, jo mere den konkurrerer med den næringsdrivende Stand, desto mere maa det kræves, at ogsaa Beskatningsforholdene for de to jævnsides arbejdende Faktorer maa være ens. De tidligere Gange, da den højtærede Finansminister har fremsat Lovforslag om forøgede Indtægter, har vi fra vor Side beredvilligt givet vor Støtte, og vor Stilling denne Gang er jo ogsaa saaledes, at saafremt den højtærede Minister kan bevise, at der er Brug for disse store Midler, og give en tilfredsstillende Oversigt, hvad jeg ikke kan